

عنوان مقاله:

وضعیت حقوقی عقد معلق در حقوق ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم اسلامی، پژوهش های دینی و حقوق (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

یوسف جعفرزاده - استادیار گروه الهیات و علوم اسلامی، دانشگاه پیام نور، ایران

محمد مسعودنیا - استادیار، گروه حقوق، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

قانون گذار ایران در ماده 184 قانون مدنی، عقد معلق را به عنوان یکی از اقسام عقود بیان نموده و در ماده 189 در یک مفهوم مخالف آن را تعریف نموده اما در مورد صحت و بطلان آن بحثی نکرده است. بعد در ماده 699 تعلیق در ضمان را باطل تلقی نموده اما در مورد صحت و بطلان آن بحثی نکرده است بعد در ماده 699 تعلیق در ضمان را باطل تلقی نموده اما التزام به تادیه معلق را صحیح دانسته است. مجددا در ماده 723 بر صحت تعلیق التزام به تادیه تأکید نموده است. در ماده 1068 تعلیق در عقد نکاح را باطل اعلام نموده است. در ماده 1135 طلاق معلق به شرط را باطل دانسته است. در ماده 1268 نیز اقرار معلق را فاقد اثر اعلام نموده است. بنابراین با توجه به مواد مذکور، فقها و حقوقدانان در مورد وضعیت حقوقی عقد معلق دچار اختلاف شده اند، برخی آن را باطل و برخی آن را صحیح و برخی میان انشاء و منشاء تفکیک قائل شده و فقط منشا معلق را صحیح دانسته اند. در مقاله حاضر با توجه به مفهوم مخالف ماده 189 به تحلیل وضعیت حقوقی عقد معلق در حقوق ایران خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

قانون مدنی، عقد معلق، انشاء، منشاء، اثر، تأثیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1167075>

